

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **J.**, bývajúceho v **K.**, zastúpeného JUDr. **L.**, advokátom v **K.**, proti povinnému **D.**, so sídlom v **K.**, **o vymoženie 2 347 200 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4 Er 390/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2008 sp. zn. 1 CoE 2/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník uznesením z 19. novembra 2007 č.k. 4 Er 390/2007-30 zastavil exekučné konanie voči vedľajšiemu účastníkovi (**S.**, ul. **X.**). V odôvodnení uznesenia poukázal na ustanovenie § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len v tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva zákon, a ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove uznesením z 28. februára 2008 sp. zn. 1 CoE 2/2008 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že nedošlo k prevodu alebo prechodu povinnosti povinného na iný subjekt, v exekučnom konaní na strane povinného teda nemôže vystupovať iná osoba ako žalovaný v zmysle exekučného titulu, a to ani v pozícii vedľajšieho účastníka, keďže vzhľadom na charakter konania vedľajšie účastníctvo v exekučnom konaní neprichádza do úvahy. Vedľajší účastník môže vystupovať iba v sporovom konaní, v ktorom účastníci vystupujú v postavení navrhovateľa a odporcu, pričom

podmienkou je existencia právneho záujmu vedľajšieho účastníka na víťazstve v spore tohto účastníka, na ktorého stranu do sporového konania pristúpil; exekučné konanie takýmto konaním nie je. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, keď exekučné konanie vo vzťahu k Sociálnej poisťovni, v návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie označenej za vedľajšieho účastníka na strane povinného, zastavil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že oba nižšie súdy nesprávne aplikovali právnu úpravu a nevysporiadali sa s úlohou S. ako vedľajšieho účastníka v exekučnom konaní. Poukázal na § 93 O.s.p. a postavenie S. ako vedľajšieho účastníka v exekučnom konaní vyvodzoval podľa zdôvodnenia dovolania z toho, že S. mala takéto postavenie v sporovom konaní, z ktorého vzišiel exekučný titul pre toto exekučné konanie, pričom nie je podstatné, že na plnenie nebola S. zaviazaná priamo vo výroku, keď povinnosť plnenia jej vyplýva priamo zo zákona.

Povinný a S. sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 237 a § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo tu nejde o uznesenie, ktoré je uvedené v § 239 ods. 1 O.s.p., a ani o niektoré z potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.

Dovolací súd so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadať vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, ktoré pripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania výlučným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania vymenované v § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd osobitne skúmal, či postupom odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníka konania (oprávneného) pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto vade malo dôjsť tým, že odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení exekučného konania voči vedľajšiemu účastníkovi označenému oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie (S.), t.j. že svojimi rozhodnutiami nižšie súdy nepripustili uvedené vedľajšie účastníctvo na strane povinného v exekučnom konaní, vychádzajúc - podľa tvrdenia oprávneného - z nesprávneho právneho názoru (z chybnjej aplikácie § 93 O.s.p.).

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní postupoval v súlade s právnymi predpismi a oprávnenému neznemožnil uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Vzhľadom na obsah dovolania - námietku odňatia možnosti konať pred súdom, ktoré odňatie malo spočívať v nepripustení vedľajšieho účastníctva S. na strane povinného v exekučnom konaní - dovolací súd považoval za potrebné vyporiadať sa s otázkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní.

Kto sú účastníci exekučného konania, vymedzuje ustanovenie § 37 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len v tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 37 ods. 2 Exekučného poriadku ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

Vedľajšie účastníctvo (§ 93 O.s.p.) je inštitútom patriacim výlučne do sporového konania, v ktorom účastníci vystupujú v postavení navrhovateľa (žalobcu) a odporcu (žalovaného). Zákonodarca výslovne vylučuje možnosť vedľajšieho účastníctva, pokiaľ ide o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). V nesporovom, resp. mimosporovom konaní, kde sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať, nejestvuje možnosť vedľajšieho účastníctva.

Vedľajšie účastníctvo (§ 93 O.s.p.) ako inštitút len základného konania už zo svojej podstaty (určenia) je v exekučnom konaní pojmovovo vylúčené.

Z týchto dôvodov ustanovenie § 93 O.s.p. o vedľajšom účastníctve nie je na exekučné konanie aplikovateľné (§ 251 ods. 4 O.s.p.).

Pokiaľ teda oba nižšie súdy v exekučnom konaní vedenom oprávneným proti povinnému D. nepripustili vedľajšie účastníctvo S., ich rozhodnutia plne rešpektovali platnú procesnú úpravu a neodňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie oprávneného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola priznaná, lebo oprávnený nemal v tomto konaní úspech (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.) a povinný nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. novembra 2008

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková